

OBRAZAC IZVJEŠTAJA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU

IZVJEŠĆE O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Nacrt Konačnog prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo pravosuđa
Svrha dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću
Datum dokumenta	Studenj 2013.
Verzija dokumenta	Prva
Vrsta dokumenta	Izvešće (2. čitanje)
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	_____
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrtu?	Akadska zajednica (Pravni fakultet u Zagrebu, Splitu, Rijeci i Osijeku) Stručna javnost (suci – svih razina sudovanja, zamjenici glavnog državnog odvjetnika, odvjetnici, državni službenici)
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način?	_____ <i>Internetska stranica Vlade</i>
	X <i>Internetska stranica tijela nadležnog za izradu nacrtu</i>
	_____ <i>Druge internetske stranice</i>
Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	U srpnju 2013. javnost je pozvana da putem posebne e-mail adrese dostavi primjedbe/prijedloge. Nacrt je objavljen u srpnju 2013., a savjetovanje je bilo otvoreno do 4. studenog 2013.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Vrhovni sud Republike Hrvatske, Državno odvjetništvo Republike Hrvatske, Ministarstvo unutarnjih poslova, Ministarstvo vanjskih i europskih poslova, Ministarstvo financija, Ministarstvo obrane, Ministarstvo uprave, Ministarstvo socijalne politike i mladih, Ministarstvo zdravlja, Ministarstvo rada i mirovinskog sustava, Ured za zakonodavstvo, Ured za ravnopravnost spolova, Ured za ljudska prava i prava nacionalnih manjina, Ured za suzbijanje zlouporabe droga, Pučki pravobranitelj, Pravobranitelj za djecu,

	<p>Pravobranitelj za ravnopravnost spolova, Pravobranitelj za osobe s invaliditetom, Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava, Hrvatska odvjetnička komora i J. Grover.</p>
<p><u>ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI</u></p> <p>Primjedbe koje su prihvaćene</p>	<p>Državno odvjetništvo Republike Hrvatske:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.) Uz članak 206. a. stavak 3. i 4. ZKP/08 2.) Uz članak 206.i ZKP/08 3.) Uz članak 216. stavak 2. ZKP/08 <p>Ured zastupnice Vlade RH pred ESLJP:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.) Uz članak 148.a ZKP/08 <p>Ministarstvo uprave:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.) Uz članak 53. ZKP/08 2.) Uz članak 188.a stavke 1. i 2 i članak 188.d stavak 1. ZKP/08 <p>Ured za suzbijanje zlouporabe droga:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.) Uz članak 206.d ZKP/08 <p>Pučki pravobranitelj:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.) Uz članak 75. stavak 4. ZKP/08 <p>Pravobraniteljica za djecu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.) Uz članak 54. ZKP/08 2.) Uz članak 289. ZKP/08 3.) Uz članak 291. ZKP/08 <p>Pravobraniteljica za osobe s invaliditetom:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.) Uz članak 292. ZKP/08 <p>Hrvatska odvjetnička komora:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.) Uz članak 66. ZKP/08 2.) Uz članak 70. stavak 5. ZKP/08 3.) Uz članak 98. stavak 5. ZKP/08 4.) Uz članak 230. ZKP/08 5.) Uz članak 420. ZKP/08 <p>Ured za zakonodavstvo:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.) Uz prijelazne i završne odredbe <p>Ministarstvo vanjskih i europskih poslova:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.) Uz usporedne prikaze

Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga neprihvatanja

Vrhovni sud Republike Hrvatske:

1. Uz članak 148. a ZKP/08

Predlaže se brisati ovaj članak uz obrazloženje da se člankom 148. stavak 1. ZKP sada propisuje obveza suda da u osuđujućoj presudi optuženika obveže na naknadu troškova, zbog čega se ovaj članak nalazi suvišnim. Takav prijedlog nije prihvaćen, budući je i nadalje, neovisno o izmjeni u članku 148. stavku 1. ZKP, zadržana mogućnost, sada u članku 148. stavku 6. ZKP, naknadnog oslobođenja osuđenika od snasanja troškova kaznenog postupka u cijelosti ili djelomično. Zadržavanjem članka 148.a ZKP biti će omogućeno revidiranje odluke o trošku ako se i nakon rješenja o djelomičnom ili potpunom oslobođenju od snasanja troškova kaznenog postupka imovinsko stanje osuđenika promijeni u mjeri koja će mu omogućiti djelomično ili potpuno snasanje troškova kaznenog postupka.

2. Uz članak 275. stavak 5. ZKP/08

Nije prihvaćen prijedlog da se po uzoru na članak 297. stavak 5. ZKP tijelo koje provodi ispitivanje okrivljenika obveže na sačinjavanje prijepisa snimke ispitivanja. Prijedlog nije prihvaćen uvažavajući brojnost radnji ispitivanja okrivljenika koji obvezno mora biti ispitan prije podizanja optužnice, osim ako nije predloženo suđenje u odsutnosti, te okolnost da se ovim Zakonom predlaže obveza snimanja svakog ispitivanja okrivljenika, kao i činjenicu da je snimka dokaz u kaznenom postupku, pri čemu je omogućeno tijelu koje postupa da sačini prijepis snimke (članak 87. stavak 6.).

3. Uz članak 474. stavak 1. ZKP/08

Nije prihvaćen prijedlog prema kojem se spisi povodom žalbe, prije dostave sucu izvjestitelju, ne bi dostavljali državnom odvjetniku budući je stav predlagatelja da se dostavom istih (višem) državnom odvjetniku omogućuje uvid hijerarhijski nadređenog državnog odvjetnika u kvalitetu rada nižeg državnog odvjetnika, bez negativnih učinaka na jednakost položaja stranaka i pravičnost postupka u cjelini, budući se prema ovom Zakonu otklanja mogućnost pozivanja samo jedne stranke na sjednicu vijeća.

4. Uz prijelazne i završne odredbe (članak 245. stavak 3.)

Vrhovni sud predlaže drugačije napisati predmetnu odredbu, no suglasan sa sadržajem iste. Primjedba nije prihvaćena jer navođenje samo naziva "Zakon o

kaznenom postupku" implicira primjenu Zakona o kaznenom postupku koji je trenutno na snazi u Republici Hrvatskoj, sa svim njegovim dosadašnjim i budućim izmjenama i dopunama. Naime, od 01. rujna 2011. u Republici Hrvatskoj na snazi je samo jedan Zakon o kaznenom postupku, stoga je, i bez navođenja brojeva Narodnih novina, jasno koji zakon treba primijeniti. Slijedom navedenog, "ovaj Zakon", kako to predlaže Vrhovni sud, tj. ove izmjene i dopune obuhvaćene su nazivom "Zakon o kaznenom postupku" (kao njegove buduće izmjene i dopune) i pretpostavlja se njegova primjena.

Državno odvjetništvo Republike Hrvatske:

1. Uz članak 213. stavak 5. ZKP/08

Člankom 213. uvodi se novi pojam "istraživanje" kao oznaka postupovnog stadija koji se provodi prije podizanja optužnice za kaznena djela za koja je propisana novčana ili kazna zatvora do pet godina, tijekom kojeg se provode dokazne radnje koje su svrhovite za odlučivanje o podizanju optužnice. Naime, u svrhu ispunjenja ustavne obveze za strukturalnom koherentnošću i uravnoteženjem kaznenopostupovnog poretka napušta se razlikovanje između redovitog i skraćenog postupka. Slijedom toga, prema ovom Zakonu postoji jedinstveni kazneni postupak koji poznaje jasno predviđene i detaljno normirane iznimke u postupanju prema počiniteljima teških kaznenih djela koja „štete organiziranom životu u zajednici“ i lakših kaznenih djela za koja je u Kaznenom zakonu propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina. Radi navedenog ne bi bilo opravdano brisanje stavka 5. navedenog članka jer bi se tada na drugačiji način bili određeni trenuci dovršetka istrage i istraživanja, a vodeći pritom računa da se uz taj moment vežu i rokovi za podizanje optužnice.

2. Uz članak 230. ZKP/08

Nije prihvaćen prijedlog Državnog odvjetništva Republike Hrvatske da se izbriše stavak 5. navedenog članka koji propisuje da će se smatrati da je državni odvjetnik odustao od kaznenog progona ako u zakonskim rokovima ne podigne optužnicu. Naime, brisanjem navedenog stavka propisivanje rokova za podizanje optužnice nakon završene istrage izgubilo bi svoju svrhu jer bi isti tada bili instruktivnog karaktera. Da bi se onemogućilo da pogreška ili nemar državnog odvjetnika ili pak viša sila bezuvjetno utječu na mogućnost daljnjeg kaznenog progona počinitelja

kaznenog djela izmijenjen je članak 500. tako da je sada moguća pod određenim, zakonom propisanim uvjetima, obnova postupka zbog propuštanja rokova za podizanje optužnice.

3. Uz članak 239.a stavak 1. i 2. ZKP/08

Kroz članak 239.a uvedeno je pravno sredstvo zaštite protiv nezakonitog (arbitrarnog) kaznenog progona i u stadij istrage i u stadij istraživanja. Korištenje tog pravnog sredstva vezano je uz trenutak u kojem se osoba formalno obavještava da je u statusu okrivljenika, što znači u stadiju istrage dostavom rješenja o provođenju istrage, a u stadiju istraživanja uz trenutak dostave obavijesti iz članka 213. stavak 2. Kako se u stadiju istrage sudska zaštita pruža i kroz institut žalbe protiv rješenja državnog odvjetnika o provođenju istrage ovaj institut u ovom stadiju služiti će za sudska kontrolu uskrate ili povrede drugih postupovnih prava obrane (različitih od onih zbog kojih se može podnijeti žalba) dok će se kroz njega, u širem opsegu (postupanje protivno zakonu koje je dovelo do uskrate ili povrede određenog pravo ili ako nisu ispunjene zakonske pretpostavke za provođenje istraživanja) osiguravati sudska zaštita u stadiju istraživanja. Radi navedenog nije prihvaćena primjedba Državnog odvjetništva Republike Hrvatske obzirom prihvaćanjem iste ne bi u potpunosti bila izvršena odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske koja je naložila uvođenje pravnog sredstva zaštite protiv nezakonitog (arbitrarnog) kaznenog progona.

4. Uz članak 339.a stavak 1. ZKP/08

Nije prihvaćen prijedlog Državnog odvjetništva da se u članku 339.a stavku 1. cilj provjere uspostave telekomunikacijskog kontakta odnosi uz „prikupljanje dokaza“ i na „otkrivanje počinitelja“. Naime, prihvaćanjem prijedloga Državnog odvjetništva Republike Hrvatske stavak 1. postao bi sadržajno nejasan jer isti propisuje da će se navedena provjera zatražiti „ako postoji sumnja da je registrirani vlasnik ili korisnik telekomunikacijskog sredstva počinio kazneno djelo“. Ako takva sumnja postoji cilj navedene provjere ne može biti otkrivanje počinitelja već samo prikupljanje dokaza kako je sada i propisano radi čega prijedlog nije prihvaćen.

Ured zastupnice Vlade RH pred ESLJP:

1. Uz članak 12. ZKP/08

Nije prihvaćen prijedlog da se članak 12. ZKP dopuni stavkom 3. Naime, navedena dopuna sadržajno bi odgovarala članku 4. stavku 2. Protokola 7 Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda koja je na snazi u Republici Hrvatskoj od 1997. godine, a koja Konvencija je, na temelju članka 141. Ustava Republike Hrvatske, po pravnoj snazi iznad zakona, dakle i Zakona o kaznenom postupku. S obzirom na izloženo, te činjenicu da sudovi sude na temelju Ustava, međunarodnih ugovora (što je Konvencija u duhu Ustava), zakona i drugih važećih izvora prava, stav je predlagatelja da se edukacijom sudionika kaznenog postupka treba "osvijestiti mogućnost pozivanja i odlučivanja hrvatskih tijela o iznimci od primjene načela ne bis in idem", a ne predloženom dopunom Zakona o kaznenom postupku.

2. Uz članak 4. ZKP/08

Nije prihvaćen prijedlog da se izričito propiše obveza sudova da u obrazloženju odluke o istražnom zatvoru primijene test razmjernosti i konkretno navedu razloge primjene mjere istražnog zatvora. Naime, prema članku 4. ovog Zakona svaka radnja ili mjera ograničenja slobode ili prava utemeljena na tom Zakonu, što nesporno uključuje i istražni zatvor kao najtežu mjeru ograničenja slobode, mora biti razmjerna naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju. Također, sud i druga državna tijela pri odlučivanju o radnjama i mjerama ograničenja slobode ili prava po službenoj dužnosti paze da se ne primjenjuje teža mjera ako se ista svrha može postići blažom mjerom, a trajanje mjere mora biti ograničeno na najkraće nužno vrijeme. Time se razmjernost konstituirala kao načelo našeg kaznenopostupnog prava. Osim toga, načelo razmjernosti provedeno je kroz članke 122., 124. stavak 2. točka 4. i stavak 3. Zakona o kaznenom postupku, kojima se uređuje institut istražnog zatvora, te kroz opću odredbu za mjere lišenja ili ograničenja slobode iz članka 95. stavak 2. i 3. istog Zakona. Nadalje, ovim Zakonom razmjernost u radnji ili mjeri ograničenja slobode ili prava predlaže se kao jedno od načela kaznenog postupka (članak 4.), koje je povedeno i kroz gore navedene, postojeće odredbe ZKP-a, dok se člankom 124. stavkom 3. ZKP obvezuje sud da „određeno i potpuno izloži razloge zbog kojih

smatra da se svrha istražnog zatvora ne može ostvariti drugom blažom mjerom“, a prema ovom Zakonu sud drugog stupnja, ispitujući žalbu protiv rješenja, pa dakle i rješenja o mjeri istražnog zatvora, po službenoj dužnosti pazi i postoji li povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP, što znači i sadrži li rješenje o istražnom zatvoru razloge o načelu razmjernosti odnosno razloge koji opravdavaju primjenu mjere istražnog zatvora kao krajnje mjere ograničenja, točnije lišenja slobode. Slijedom navedenog, stav je predlagatelja da će se, stupanjem na snagu ovog Zakona, u Zakonu o kaznenom postupku na adekvatan način istaknuti značaj načela razmjernosti i obveza navođenja konkretnih razloga koji opravdavaju mjeru istražnog zatvora.

3. Uz pitanje trenutka započinjanja kaznenog postupka.

Iako zastupnica ne predlaže konkretnu zakonsku izmjenu ili dopunu vezano uz "trenutak započinjanja kaznenog progona", u obrazloženju svog mišljenja napominje da se konvencijski pojam kaznenog postupka i onaj definiran ovim konačnim prijedlogom ne podudaraju jer da Europski sud za ljudska prava razmatra kazneni postupak od prve poduzete radnje od strane državnih vlasti, dakle već od izvida, zbog čega smatra da bi predloženo zakonsko rješenje moglo biti dvojbeno pred tim sudom. Razmatrajući navedeno mišljenje, predlagatelj je imao na umu da je Ustavni sud Republike Hrvatske u svojoj Odluci od 19. srpnja 2012. godine način određivanja trenutka započinjanja kaznenog progona u članku 2. stavku 5. ZKP utvrdio neprihvatljivim, ocijenivši relevantnim, a uvažavajući i praksu Europskog suda za ljudska prava, određivanje faktičnog utvrđenja postojanja dostatnih osnova sumnje da je određena osoba počinila kazneno djelo, te obavještavanje osobe o tom trenutku. Uvažavajući navedeno, predlagatelj je u članku 17. definirao trenutak započinjanja kaznenog postupka utvrđenjem postojanja osnovane sumnje. Pritom je bitno za istaći da je "konstituiranje kaznene optužbe u smislu članka 6. Konvencije" za Europski sud za ljudska prava bitno jer se prema praksi tog suda od tog trenutka na osobu protežu i pojedina procesna jamstva iz članka 6. Konvencije u mjeri u kojoj je vjerojatno da će poštenost suđenja biti ozbiljno narušena početnim propuštanjem poštivanja tih

postupovnih jamstava. Budući je taj sud višekratno definirao trenutak konstituiranja kaznene optužbe kroz svoju praksu, pa tako i u presudi *Foti i drugi protiv Italije* prema kojoj se kaznena optužba određuje kao "službena obavijest koju pojedincu daje nadležna vlast o tvrdnji da je počinio kazneno djelo odnosno druga mjera ili radnja koja implicira takvu tvrdnju i na isti način supstancijalno pogoršava situaciju osumnjičenika", to se obzirom na takvo određenje kaznene optužbe u smislu članka 6. Konvencije, pojedina postupovna prava i jamstva pravičnog postupka osiguravaju osobi i prije same formalne obavijesti o postojanju osnovane sumnje, i to od trenutka kada je drugom mjerom ili radnjom implicirano da je počinila kazneno djelo te njezin položaj supstancijalno pogoršan (npr. uhićenje). Naime, iz prakse Europskog suda za ljudska prava proizlazi da isti ne nalazi odlučnim način određivanja trenutka započinjanja kaznenog postupka, već da li se nakon postupanja koja materijalno predstavlja formiranje kaznene optužbe u smislu članka 6. Konvencije osobi pružaju Konvencijom osigurana jamstva pravičnog suđenja u mjeri u kojoj je vjerojatno da će poštenost suđenja biti ozbiljno narušena početnim propuštanjem njihova poštivanja, a što se ovim konačnim prijedlogom u cijelosti osigurava, u kojem dijelu (opseg procesnih jamstava prije započinjanja kaznenog postupka) zastupnica ne stavlja primjedbe.

Ministarstvo uprave:

1. Uz članak 11. ZKP/08

Prijedlog da se briše riječ „javno“, s obzirom na činjenicu da postupanje sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku može biti i tajno i nejavno, odbijen je budući je riječ o načelnoj odredbi koja se odnosi na postupanje suda kada odlučuje o optužbi, a za koje postupanje je, i prema Ustavu Republike Hrvatske (članci 29. stavak 1. i 120. stavkom 1.) i međunarodnim propisima (članak 14. stavak 1. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima i članak 6. stavak 1. Europske konvencije o ljudskim pravima), pravilo javnost. Također valja naglasiti, u hrvatskom kaznenopostupovnom sustavu pravilo je javnost sudskih rasprava i izricanja presuda, što je kao načelo propisano i ovim Zakonom, a tajnost postupanja i isključenje javnosti predstavljaju izuzetak propisan zakonom. Budući je riječ o načelnoj odredbi, a samim ZKP-om se

propisuju i razlozi isključenja javnosti u postupku pred sudom, kao i kada je postupak tajan, to je prijedlog odbijen.

2. Uz članak 75. ZKP/08

Odbijen je prijedlog Ministarstva uprave kojim se ukazuje na nelogičnost odredbe stavka 5. zbog nejasne intencije stručnog nositelja. Naime, intencija predlagatelja je da se razgovor nadzire, ukoliko su ispunjene zakonom propisane pretpostavke za određivanje nadzora (stavak 2.), a nakon odluke državnog odvjetnika o određivanju nadzora i to od trenutka donošenja te odluke, neovisno o podnesenoj žalbi. Tako određeni nadzor razgovora traje do odluke suca istrage o žalbi na rješenje državnog odvjetnika, ukoliko je žalba usvojena. Ukoliko žalba nije usvojena nadzor se nastavlja do vremena određenog u rješenju državnog odvjetnika o određivanju nadzora. Valja naglasiti da ukoliko sudac istrage ne donese odluku u zakonom propisanom roku, nadzor se prekida, čime se sankcionira i moguća neaktivnost suca istrage u ovom slučaju. Slijedom navedenog, intencija predlagatelja je da nadzor započne u onom trenutku kada se za to ispune zakonske pretpostavke, uz naknadnu sudsku konvalidaciju. Daljnja intencija je da trajanje nadzora ne ovisi o mogućoj neaktivnosti suca istrage, na štetu uhićenika. Drugačije rješenje u pogledu početka, trajanja i završetka nadzora bilo bi suprotno samo biti ovog instituta.

3. Uz prijelazne i završne odredbe.

Prijedlog da se točno propiše koje odredbe ovog Zakona imaju povratno djelovanje nije osnovan budući se prijelaznim i završnim odredbama ne predviđa povratno djelovanje ijedne odredbe Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku. Sve odredbe Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku primjenjivati će se od dana njegovog stupanja na snagu na sve buduće postupke, kao i one koji su u tijeku, a zakonitost već provedenih radnji i mjera cijeliti će se prema zakonu koji je bio na snazi u vrijeme njihova provođenja.

Pučki pravobranitelj:

1. Uz odredbe o istražnom zatvoru

U uvodnom dijelu svog mišljenja Pučka se pravobraniteljica pozvala na dio mišljenja na Nacrt prijedloga Zakona, a koji se odnosi na izvršenje

istražnog zatvora. Budući odredbe o izvršavanju istražnog zatvora nisu predmet ovih izmjena i dopuna, a niti je odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske ukazala na iste, to prijedlog nije prihvaćen. Što se tiče tvrdnje o podnormiranosti pravne zaštite, ovim Zakonom i izmjenama i dopunama ZKP-a uvodi se novo pravno sredstvo - prigovor zbog povrede postupovnih prava obrane na osnovi kojeg okrivljenik, koji smatra da mu je protivno zakonu uskraćeno ili povrijeđeno određeno pravo, može zatražiti zaštitu od državnog odvjetnika odnosno suda, a za odluku o prigovoru je propisan rok od ukupno najviše 16 dana. Također, predloženim člankom 239.a uvodi se i pravo pritužbe zbog odugovlačenja suda tijekom prethodnog postupka, dakle do priprema za raspravu, čime se također jača zaštita prava okrivljenika, dakle i onih u istražnom zatvoru.

2. Uz članak 108.a ZKP/08

Članak 108. a u cijelosti predstavlja implementaciju Direktive 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informaciju u kaznenom postupku. Direktivom se utvrđuju pravila koja se odnose na pravo osumnjičenika ili optuženika na informaciju u pogledu prava koja im pripadaju u kaznenom postupku i u pogledu optužbe. Također postavlja i pravila koja se odnose na pravo na informaciju o pravima osobama prema kojima se postupa prema Europskom uhidbenom nalogu. Obzirom se radi o obvezujućem dokumentu za Republiku Hrvatsku te smo instrumente ove Direktive dužni implementirati u nacionalno zakonodavstvo, stav je Predlagatelja da se odredbama članka 7. stavak 2. i 108.-108b. implementira Direktiva 2012/13/EU o pravu na informaciju u kaznenom postupku.

3. Uz članak 184.a ZKP/08

Predlaže se izmjena stavka 2. na način da rješenje državnog odvjetnika kojim se uskraćuje pravo na uvid u spis predmeta mora biti obrazloženo. Prijedlog se odbija obzirom na intenciju norme kojom se regulira uskrata prava na uvid u spis predmeta. Naime, u slučajevima u kojima postoji opasnost da će se uvidom u dio ili cijeli spis predmeta ugroziti svrha istrage onemogućavanjem ili otežavanjem prikupljanja važnog dokaza ili ugroziti život, tijelo ili imovina velikih razmjera, okrivljeniku se, na rok od najdulje trideset dana može uskratiti pravo uvida u spis predmeta. O

uskrati prava uvida u spis predmeta odlučuje državni odvjetnik rješenjem koje ne mora biti obrazloženo. Naime, obrazlaganjem ovog rješenja navođenjem razloga za uskratu uvida i prezentiranjem istih potom okrivljeniku gubi se smisao ove odredbe, a to je upravo zaštititi probitke kaznenog postupka koji bi mogli biti ugroženi uvidom u spis predmeta. S druge strane, okrivljeniku je omogućeno žaliti se na ovakvo rješenje kojim mu je uskraćeno pravo uvida u spis predmeta u roku od tri dana od dana uskrate, a žalbu je državni odvjetnik dužan odmah dostaviti sucu istrage uz navođenje razloga za uskratu. Dakle, okrivljenikovo pravo zaštite protiv neosnovanih uskrata uvida u spis predmeta u potpunosti je zaštićeno kroz sudsku kontrolu razloga za uskratu, dok je neutemeljeno traženje predlagatelja da rješenje o uskrati bude obrazloženo.

Prijedlog da se skrate rokovi u stavku 3. ovog članka prema kojem uskrata uvida u dijelove spisa može trajati najdulje do kraja istrage nije prihvaćen. Naime, ovom se odredbom vrlo restriktivno omogućuje uskrata prava uvida u dio spisa najdulje do kraja istrage u postupku za posebno teške oblike teških kaznenih djela (ratni zločin, terorizam, ropstvo, prostitucija...) ukoliko bi se uvidom u spis predmeta mogla nanijeti šteta istrazi u istom ili drugom postupku koji se vodi protiv istog ili drugih okrivljenika ili bi se njihovim otkrivanjem ugrozio život drugih osoba. O uskrati prava uvida u spis predmeta odlučuje sudac istrage, na zahtjev državnog odvjetnika čime je osigurana zaštita prava okrivljenika, a tek je kao krajnja mogućnost dano trajanje uskrate do završetka istrage („najkasnije do kraja istrage“), te će trajanje uskrate morati biti i valjano obrazloženo i podložno sudskoj kontroli.

4. Uz članak 216. ZKP/08

Predlagatelj neosnovano ističe da je članak nomotehnički i suštinski nejasan i u suprotnosti sam sa sobom. Naime, stavkom 1. je propisano da se istraga provodi za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora teža od pet godina. Iznimno, istragu za kaznena djela sa propisanom kaznom zatvora težom od pet , a blažom od 15 godina nije potrebno provesti ako su ispunjeni uvjeti za podizanje neposredne optužnice (članak 341. stavak 3. ZKP). S druge strane, stavkom 2. je propisano za koja se kaznena djela istraga mora provesti, odnosno za koja ne postoji mogućnost podizanja neposredne optužnice. To su kaznena

djela za koja je propisana kazna zatvora teža od 15 godina ili kazna dugotrajnog zatvora te ako postoji sumnja da je okrivljenik počinio protupravno djelo u stanju neubrojivosti.

5. Uz članak 229. ZKP/08

Ovim člankom regulirano je trajanje istrage te propisano instancijsko pravno sredstvo protiv odugovlačenja postupka i drugih nepravilnosti u radu državnog odvjetnika. Prijedlog da se propiše da je istraga po proteku propisanih rokova *ex lege* dovršena nije prihvaćen. Naime, zbog potrebe zaštite žrtve i oštećenika kaznenog djela, nepoduzimanje radnji državnog odvjetnika i nedovršetak istrage u za to propisanim rokovima ne može imati za posljedicu ekskulpiranje počinitelja i na taj način štetiti probicima i svrsi kaznenog postupka, a to je kažnjavanje krivih počinitelja kaznenih djela. Prijedlogom Zakona se, uvođenjem niza sredstava, uvodi mogućnost instancijske kontrole odugovlačenja postupaka i drugih nepravilnosti u radu državnog odvjetnika i suca istrage koje dovode do nedjelotvornosti prethodnog postupka slijedom čega će se osigurati potrebna djelotvornost i spriječiti odugovlačenje prethodnog postupka.

Pravobraniteljica za djecu:

1. Uz članak 44. ZKP/08

Predlaže se da se članak 44. izmjeni na način da dijete žrtva kaznenog djela ima pravo na savjetnika na teret proračunskih sredstava prije davanja iskaza u kaznenom postupku, te pri podnošenju imovinskopравnog zahtjeva. Prijedlog se ne prihvaća. Naime, dijete žrtva kaznenih djela taksativno navedenih u članku 113. Zakon o sudovima za mladež ima pravo na savjetnika temeljem članka 116. stavak 3. istog Zakona, dok temeljem članka 43. stavka 2. žrtva (svaka, pa tako i dijete) kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora od pet ili više godina, ako trpi teža psihofizička oštećenja ili teže posljedice kaznenog djela, ima pravo na stručnu pomoć savjetnika na teret proračunskih sredstava prije davanja iskaza u kaznenom postupku te pri podnošenju imovinskopравnog zahtjeva. Međutim, naglašavamo kako sukladno članku 44. stavak 1. dijete žrtva (bilo kojeg) kaznenog djela ima, uz sva prava iz članka 43. i drugih odredaba ZKP, i pravo na opunomoćenika na teret proračunskih sredstava. Taj opunomoćenik, između ostalog, također može savjetovati dijete

žrtvu prije davanja iskaza u kaznenom postupku, te pri podnošenju imovinskopravnog zahtjeva. Slijedom navedenog zaključuje se da dijete žrtva ima puno širu zaštitu od one koja se predlaže pa je stoga prijedlog valjalo odbiti. Ovdje valja istaći da je člankom 11. Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima za mladež, koji se nalazi u zakonodavnoj proceduri, a uzimajući u obzir primjedbe Pravobraniteljice za djecu izričito propisano da opunomoćenik djetetu oštećeniku ili djetetu žrtvi kaznenog djela mora biti odvjetnik koji ima izraženu sklonost za odgoj, potrebe i probitke mladeži i vlada osnovnim znanjima s područja kriminologije, socijalne pedagogije, psihologije mladih i socijalnog rada za mlade, te da imenovanog odvjetnika ne može zamijeniti odvjetnički vježbenik. Ovime se, sukladno članku 38. Zakona o sudovima za mladež propisuju jednaki kriteriji za odvjetnike koji zastupaju djecu sa kriterijima koje trebaju ispunjavati suci i državni odvjetnici za mladež. Opisana odredba trebala bi postaviti temelj razvoja ciljanih edukativnih programa i osiguranje buduće multidisciplinane edukacije i sudaca i državnih odvjetnika, ali i odvjetnika koji zastupaju djecu o pravima, interesima i potrebama djece sve u cilju sveobuhvatnije zaštite i jačanja postupovnih prava djece u sudskim postupcima.

2. Uz članak 54. ZKP/08 (djelomično prihvaćeno) Zakonom o kaznenom postupku se obzirom na težinu kaznenih djela određuje kada opunomoćenik može biti odvjetnički vježbenik odnosno kada mora biti odvjetnik. Tako će za sva kaznena djela u postupku pred županijskim sudom, odnosno za sva teška kaznena djela opunomoćenik oštećenika, pa tako i za oštećenika djeteta, biti odvjetnik. Međutim, uvažavajući primjedbu Pravobraniteljice za djecu, Prijedlogom Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima za mladež, kao što je prethodno navedeno, propisano je da opunomoćenik djetetu žrtvi ili oštećeniku kaznenog djela u predmetima kaznenopravne zaštite djece (a to je sukladno članku 113. Zakona o sudovima za mladež vrlo širok spektar kaznenih djela - sva kaznena djela protiv spolne slobode, protiv života i tijela, spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta, protiv braka, obitelji i djece, ropstvo, trgovanje ljudima..) može biti samo odvjetnik (koji ima potrebne kvalifikacije), odnosno da njega ne može zamijeniti odvjetnički vježbenik. Na opisani način

biti će osigurano da djeca u postupcima kaznenopravne zaštite gdje su njihova prava i interesi posebno ugroženi budu kvalitetno zastupana, dok je neosnovano traženje da se ovo rješenje i obvezatno zastupanje djeteta po odvjetniku, a ne odvjetničkom vježbeniku, uvede kao pravilo i za sva sva ostala kaznena djela. Također, u postojeću odredbu da su oštećenik, njegov zakonski zastupnik i opunomoćenik dužni o svakoj promjeni adrese ili boravišta izvijestiti sud nije potrebno dodavati da tu obvezu ima i posebni skrbnik jer je poseban skrbnik osoba koju je Centar za socijalnu skrb takvom imenovao iz redova svojih djelatnika pa će se pozivi tim osobama upućivati na adresu Centra koja je općepoznata.

3. Uz članke 55. i 56. ZKP/08

Prijedlog je odbijen obzirom da ne postoji opravdani razlog da se oštećenik kao dijete stavi u povoljniji položaj u odnosu na ostale oštećene u pogledu primjene instituta preuzimanja kaznenog progona. Zakonom propisano vrijeme (8 dana odnosno odmah) je primjereno vrijeme za donošenje odluke i poduzimanje radnje da li će se kazneni progon po oštećeniku nastaviti, neovisno o tome tko je oštećenik.

4. Uz članak 292. ZKP/08

Prijedlog je pravobraniteljice za djecu da se članak 292. ZKP/08 izmjeni na način da se poseban način ispitivanja djeteta svjedoka provodi u odnosu na svu djecu svjedoke, a ne samo u odnosu na one koji nisu navršili četrnaest godina. Također, predlaže se da se posebno propiše da je sudac dužan poduzeti mjere radi izbjegavanja kontakta djeteta s počiniteljem kaznenog djela prije, tijekom i nakon davanja djetetova iskaza. Prijedlozi nisu prihvaćeni. Naime, djeca su osobe do 18 godina života. Zakon, kod primjene instituta ispitivanja djeteta svjedoka, radi razliku između djece do 14 godina i one od 14 - 18 godina jer se smatra da nema opravdanja da se na istovjetan način tretiraju te dvije grupacije svjedoka obzirom na njihovu duševnu zrelost i razvijenost njihove osobnosti. Unatoč tome, Zakon je u članku 292. stavak 2. ZKP/08 propisao da se ispitivanje djeteta svjedoka s navršениh četrnaest godina života provodi pred sućem istrage, ali da se pritom prema njima mora postupati obzirno da se ne bi utjecalo na njihovo psihičko stanje. Čak se i takvog svjedoka, ako to okolnost opravdavaju, može ispitivati na poseban način kako je to

propisano za djecu svjedoke do četrnaest godina života. Radi navedenog ne ukazuje se potrebnim da se svi svjedoci djeca stariji od četrnaest godina obvezno ispituju na poseban način. Nije prihvaćen prijedlog za dodavanjem novog stavka u navedeni članak prema kojem bi sudac bio dužan poduzeti mjere radi izbjegavanja kontakta djeteta s počiniteljem kaznenog djela prije, tijekom i nakon davanja djetetova iskaza. Naime, uloga suca u kaznenom postupku, pa i u predmetima kaznenopravne zaštite djece drugačija je od opisanog postupanja te je nejasno koje bi to mjere i na koji način sudac bio dužan poduzeti za provedbu navedenog, a da sve zajedno nije inkompatibilno sa njegovom ulogom u postupku. Međutim, valja istaći da je Prijedlogom Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima za mladež redefirana uloga stručnih suradnika u postupcima kaznenopravne zaštite djece na način da je propisano da će djetetu žrtvi kaznenog djela biti u postupku osigurana pomoć i podrška koju će pružiti stručni suradnik županijskog odnosno općinskog suda u sjedištu županijskog suda. Na opisani način, stručni će suradnici djetetu pružati potrebnu pomoć i podršku tijekom postupka, pa tako i osigurati izbjegavanje kontakta djeteta s počiniteljem kaznenog djela prije, tijekom i nakon davanja iskaza u postupku.

5. Uz članak 419. ZKP/08

Predlaže se da se u članku 419. ZKP/08 doda novi stavak koji bi propisao da predsjednik vijeća može radi zaštite interesa i dobrobiti djeteta odbiti predloženo saslušanje djeteta. Prijedlog se ne prihvaća. Naime, članak 421. ZKP/08 propisuje da vijeće može odbiti izvođenje dokaza ako je prijedlog nedopušten, nevažan, neprikladan ili ako se radi o prijedlogu koji odugovlači postupak. Prema navedenoj odredbi, vijeće može odbiti izvođenje dokaza ispitivanjem djeteta radi zaštite njegovog interesa i dobrobiti konstatirajući da se radi o neprikladnom dokazu. Naime, neprikladan je dokaz ako postoje razlozi za sumnju da se s dokazom neka važna činjenica uopće ne bi mogla utvrditi ili bi se to moglo učiniti sa velikim poteškoćama. Slijedom navedenog, smatramo da zakonodavni okvir sadrži potrebnu regulativu za zaštitu prava i interesa djeteta te da nije potrebno dodatno normiranje.

Pravobraniteljica za ravnopravnost spolova:

1. Uz članak 43. ZKP/08

Prijedlog je izmjena članka 43. na način da se svim

žrtvama obiteljskog nasilja, bez obzira visinu zapriječene kazne i težinu psihofizičkog oštećenja ili posljedica kaznenog djela, omogućiti korištenje prava iz stavka 2. Prijedlog se ne prihvaća. Naime, sve žrtve imaju mnogobrojna prava koja su im dana Zakonom (npr. pravo na djelotvornu psihološku i drugu stručnu pomoć i potporu tijela, organizacije ili ustanove za pomoć žrtvama kaznenih djela u skladu sa zakonom, pravo sudjelovati u kaznenom postupku kao oštećenik, pravo na obavijest od državnog odvjetnika o poduzetim radnjama povodom njene prijave i podnošenje pritužbe višem državnom odvjetniku). Stavkom 2. navedenog članka pravo na stručnu pomoć savjetnika na teret proračunskih sredstava prije davanja iskaza u kaznenom postupku te pri podnošenju imovinskopravnog zahtjeva ima samo žrtva kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora od pet ili više godina ako trpi teža psihofizička oštećenja ili teže posljedice kaznenog djela. Time se pruža veći stupanj „zaštite prava“ žrtvama težih kaznenih djela na teret proračunskih sredstava. Nužno je bilo takvim žrtvama osigurati veća prava jer je i njihovo psihičko i fizičko stanje prouzrokovano kaznenim djelom prouzrokovalo oštećenja te im je dodatna pomoć prije davanja iskaza u kaznenom postupku te pri podnošenju imovinskopravnog zahtjeva neophodna. Slijedom navedenog opstojnost stavka 2. na propisan način ukazuje se nužnom i opravdanom, te stoga primjedbu ne treba prihvatiti.

2. Uz članak 47. ZKP/08

Predlaže se da se članak 47. izmjeni tako da se žrtvama kaznenih djela nasilja u obitelji osigura pravo na pravnu pomoć na teret proračunskih sredstava radi korištenja prava iz članka 47. Prijedlog se ne prihvaća. Prihvaćanjem prijedloga Pravobraniteljice trebalo bi u proračunu osigurati znatna sredstva jer bi se u velikoj mjeri proširio krug osoba koje imaju pravo na pravnu pomoć na teret proračunskih sredstava radi korištenja prava iz članka 47. To ne bi bilo opravdano, ne samo iz financijskih razloga već i zbog činjenice što žrtvama kaznenih djela nasilja u obitelji ne treba davati veća prava od žrtava drugih kaznenih djela uz napomenu da je su svim žrtvama osigurana mnogobrojna prava.

Pravobraniteljica za osobe s invaliditetom:

1. Uz članak 108. ZKP/08

Prijedlog da se briše dio stavka 1. kojim se policiji daje mogućnost neupoznavanja uhićenika s njegovim pravima ako ih uhićenik nije sposoban shvatiti, zbog izražene bojazni vezano za tumačenje pojma „nije sposoban shvatiti“ od strane primjenjivača norme, nije prihvaćen jer su se u praksi razradile sastavnice pojma „nije sposoban shvatiti“, s obzirom da taj pojam nije novina u našem kaznenopostupovnom sustavu (obvezna obrana, raspravna nesposobnost). Uostalom, dio stavka 1., koji se predlaže brisati, odnosi se na postupanje policije odmah pri uhićenju, a vezano za nedavanje usmene pouke uhićeniku ako je nije sposoban shvatiti, dok se stavkom 2. istog članka propisuje opća obveza predaje pisane pouke uhićeniku najkasnije pri dovođenju u službene prostorije. To znači da će uhićenik kojem se pisana pouka nije mogla predati, a za kojeg je policija pri uhićenju zaključila da nije sposoban shvatiti pouku, pisanu pouku dobiti najkasnije pri dolasku u službene prostorije policije, a od kada je objektivno i značajno da može konzumirati prava koja mu pripadaju. Pritom je sukladno stavku 6. policija dužna poučiti uhićenika, nakon što ga pita da li je razumio pouku, o njegovim pravima, ako se to ukaže potrebnim.

2. Uz članak 119. i 122. ZKP/08

Predmetne odredbe nisu predmet izmjena i dopuna, a niti Predlagatelj prijedlog nalazi osnovanim. Naime, predlaže se propisivanje mogućnosti određivanja istražnog zatvora u domu za sve osobe s invaliditetom-tjelesnim, mentalnim, intelektualnim i senzoričkim kojima su prostorije istražnog zatvora nepristupačne. Međutim u članku 119. stavak 1. propisana je tzv.opća klauzula koja omogućuje određivanje istražnog zatvora u domu uvijek „kada to sud ocijeni iznimno opravdanim“, čime se omogućuje da se istražni zatvor u domu odredi i prema osobi s invaliditetom, neovisno o vrsti oštećenja, ako je za ostvarenje svrhe te mjere dostatno da se ne udalji iz doma.

3. Uz članak 382. ZKP/08

Prijedlog da se članak 382. dopuni stavak 2. dopuni riječima „odnosno nepristupačne osobi s invaliditetom-sudioniku postupka“ nije osnovan jer odredbe Zakona o kaznenom postupku (npr. članak

428) propisuju situaciju kada sudionicima (svjedok, vještak) nije moguće pristupiti sudu, a kada ih je moguće ispitati bez obveze njihova pristupa sudskoj zgradi.

Ured za ravnopravnost spolova:

1. Uz članak 43. ZKP/08

Prijedlog je izmjena članka 43. na način da se svim žrtvama obiteljskog nasilja, bez obzira visinu zapriječene kazne i težinu psihofizičkog oštećenja ili posljedica kaznenog djela, omogući korištenje prava iz stavka 2. Prijedlog se ne prihvaća. Naime, sve žrtve imaju mnogobrojna prava koja su im dana Zakonom (npr. pravo na djelotvornu psihološku i drugu stručnu pomoć i potporu tijela, organizacije ili ustanove za pomoć žrtvama kaznenih djela u skladu sa zakonom, pravo sudjelovati u kaznenom postupku kao oštećenik, pravo na obavijest od državnog odvjetnika o poduzetim radnjama povodom njene prijave i podnošenje pritužbe višem državnom odvjetniku). Stavkom 2. navedenog članka pravo na stručnu pomoć savjetnika na teret proračunskih sredstava prije davanja iskaza u kaznenom postupku te pri podnošenju imovinskopravnog zahtjeva ima samo žrtva kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora od pet ili više godina ako trpi teža psihofizička oštećenja ili teže posljedice kaznenog djela. Time se pruža veći stupanj „zaštite prava“ žrtvama težih kaznenih djela na teret proračunskih sredstava. Nužno je bilo takvim žrtvama osigurati veća prava jer je i njihovo psihičko i fizičko stanje prouzrokovano kaznenim djelom prouzrokovalo oštećenja te im je dodatna pomoć prije davanja iskaza u kaznenom postupku te pri podnošenju imovinskopravnog zahtjeva neophodna. Slijedom navedenog opstojnost stavka 2. na propisan način ukazuje se nužnom i opravdanom, te stoga primjedbu ne treba prihvatiti.

Hrvatska odvjetnička komora:

1. Uz članak 10. ZKP/08

Ustavni sud Republike Hrvatske u svojoj je Odluci (t. 44.3) ocijenio ustavnopravno prihvatljivim regulaciju propisanu stavkom 3. o mogućnosti da se dokaz pribavljen povredom prava obrane, prava na ugled i čast i nepovredivost osobnog i obiteljskog života može predstavljati zakonit dokaz, a to je slučaj, kako je to sada propisano, kada se radi o postupku za teške oblike kaznenih djela iz nadležnosti županijskog suda kod kojih interes

kaznenog progona i kažnjavanja počinitelja preteže nad povredom prava, a sudska se odluka ne može temeljiti isključivo na takvom dokazu.

2. Uz članak 75. stavak 2. ZKP/08

Ovim člankom uređuju se pretpostavke za nadzor komunikacije uhićenika sa svojim braniteljem. Stavkom 1. je kao načelo propisano da je komunikacija uhićenika sa braniteljem slobodna i nesmetana i to od trenutka imenovanja branitelja. S druge strane stavkom 2. se, sukladno Odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske propisuju pretpostavke za određivanje nadzora razgovora između uhićenika i branitelja, kao i katalog kaznenih djela za koja se nadzor razgovora može odrediti. Pri tome valja istaći da je i Ustavni sud utvrdio da „ustavnopravno nije sporno zakonodavčevo ovlaštenje da uredi ograničenje veze uhićenika s njegovim braniteljem propisivanjem mjere nadzora komunikacije, sve dok je riječ o iznimci i sve dok su zakonom određena kaznena djela koja svojom težinom i stupnjem opasnosti za organizirani život u zajednici i javnu sigurnost, osobito živote građana, opravdavaju to ograničenje“ (t. 65.). Propisan katalog kaznenih djela u stavku 2. za koja je moguće odrediti primjenu mjere nadzora razgovora uhićenika i branitelja, uz postojanje pretpostavki (iz članka 123. stavak 1. točka 2. ili bojazni od počinjenja kaznenih djela prikrivanja ili pomoći počinitelju nakon počinjenja kaznenog djela), predstavlja upravo katalog onih kaznenih djela za koja je potrebno i opravdano osigurati mogućnost primjene ove mjere.

3. Uz članak 183. stavak 4. ZKP/08

Predlaže se brisanje stavka 4. kojim je propisano da se uvid u podatke spisa koji su tajni odobrava sukladno odredbama ovog Zakona (članka 294.) te posebnog zakona (Zakon o tajnosti podataka). Naime, ističe se da je zbog kompliciranog postupka deklasifikacije podataka propisanog Zakonom o tajnosti podataka zapravo onemogućeno obrani izvršiti uvid u spis predmeta koji je tajan. Prijedlog je odbijen uzimajući u obzir pravnu sigurnosti te značaj i potrebu zaštite podataka koji su proglašeni tajnima zbog čega je potrebno, vodeći računa o postupku, nadležnom tijelu i ostalim okolnostima (reguliranim posebnim zakonima) odobriti uvid u takve podatke.

4. Uz članak 184.a ZKP/08

Predlaže se izmjena stavka 2. na način da rješenje državnog odvjetnika kojim se uskraćuje pravo na uvid u spis predmeta mora biti obrazloženo. Prijedlog se odbija obzirom na intenciju norme kojom se regulira uskrata prava na uvid u spis predmeta. Naime, u slučajevima u kojima postoji opasnost da će se uvidom u dio ili cijeli spis predmeta ugroziti svrha istrage onemogućavanjem ili otežavanjem prikupljanja važnog dokaza ili ugroziti život, tijelo ili imovina velikih razmjera, okrivljeniku se, na rok od najdulje trideset dana može uskratiti pravo uvida u spis predmeta. O uskrati prava uvida u spis predmeta odlučuje državni odvjetnik rješenjem koje ne mora biti obrazloženo. Naime, obrazlaganjem ovog rješenja navođenjem razloga za uskratu uvida i prezentiranjem istih potom okrivljeniku gubi se smisao ove odredbe, a to je upravo zaštititi probitke kaznenog postupka koji bi mogli biti ugroženi uvidom u spis predmeta. S druge strane, okrivljeniku je omogućeno žaliti se na ovakvo rješenje kojim mu je uskraćeno pravo uvida u spis predmeta u roku od tri dana od dana uskrate, a žalbu je državni odvjetnik dužan odmah dostaviti sucu istrage uz navođenje razloga za uskratu. Dakle, okrivljenikovo pravo zaštite protiv neosnovanih uskrata uvida u spis predmeta u potpunosti je zaštićeno kroz sudsku kontrolu razloga za uskratu, dok je neutemeljeno traženje predlagatelja da rješenje o uskrati bude obrazloženo.

Prijedlog da se skrate rokovi u stavku 3. ovog članka prema kojem uskrata uvida u dijelove spisa može trajati najdulje do kraja istrage nije prihvaćen. Naime, ovom se odredbom vrlo restriktivno omogućuje uskrata prava uvida u dio spisa najdulje do kraja istrage u postupku za posebno teške oblike teških kaznenih djela (ratni zločin, terorizam, ropstvo, prostitucija...) ukoliko bi se uvidom u spis predmeta mogla nanijeti šteta istrazi u istom ili drugom postupku koji se vodi protiv istog ili drugih okrivljenika ili bi se njihovim otkrivanjem ugrozio život drugih osoba. O uskrati prava uvida u spis predmeta odlučuje sudac istrage, na zahtjev državnog odvjetnika čime je osigurana zaštita prava okrivljenika, a tek je kao krajnja mogućnost dano trajanje uskrate do završetka istrage („najkasnije do kraja istrage“), te će trajanje uskrate morati biti i valjano obrazloženo i podložno sudskoj kontroli.

5. Uz članak 216. ZKP/08

Predlagatelj neosnovano ističe da je članak nomotehnički i suštinski nejasan i u suprotnosti sam sa sobom. Naime, stavkom 1. je propisano da se istraga provodi za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora teža od pet godina. Iznimno, istragu za kaznena djela sa propisanom kaznom zatvora težom od pet , a blažom od 15 godina nije potrebno provesti ako su ispunjeni uvjeti za podizanje neposredne optužnice (članak 341. stavak 3. ZKP). S druge strane, stavkom 2. je propisano za koja se kaznena djela istraga mora provesti, odnosno za koja ne postoji mogućnost podizanja neposredne optužnice. To su kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora teža od 15 godina ili kazna dugotrajnog zatvora te ako postoji sumnja da je okrivljenik počinio protupravno djelo u stanju neubrojivosti.

6. Uz članak 218.a ZKP/08

Predlagatelj neosnovano prigovara preširokom katalogu kaznenih djela za koja je moguće primijeniti institut odgode dostave rješenja o provođenju istrage. Naime, sukladno Odluci Ustavnog suda dostave rješenja o provođenju istrage može se odgoditi za najdulje trideset dana samo za restriktivno propisan katalog kaznenih djela za koja je ocijenjeno da su po prirodi stvari takva da prijete organiziranom životu u zajednici te pod daljnjom pretpostavkom da bi se dostavom rješenja o provođenju istrage ugrozio život ili tijelo osobe ili imovina velikih razmjera. Dakle, kumulativno moraju biti ispunjena oba navedena uvjeta, što će u svakom slučaju značiti da će se iznimno i na vrlo limitiran katalog kaznenih djela ovaj institut primjenjivati. Okrivljeniku je osigurana sudska zaštita protiv neosnovanih odgoda dostave rješenja o provođenju istrage kroz prigovor zbog povrede prava obrane iz članka 239a.

Neosnovan je i prijedlog da se stavak 2. dopuni na način da službena bilješka bude obrazložena. Naime, iz same odredbe stavka 2. proizlazi da je državni odvjetnik dužan u službenoj bilješci navesti razloge za odgodu dostave rješenja o provođenju istrage, što znači da će službene bilješka biti obrazložena.

7. Uz članak 229. ZKP/08

Naime, ovim člankom regulirano je trajanje istrage te propisano instancijsko pravno sredstvo protiv odugovlačenja postupka i drugih nepravilnosti u

radu državnog odvjetnika. Prijedlog da se propiše da je istraga po proteku propisanih rokova *ex lege* dovršena nije prihvaćen. Naime, zbog potrebe zaštite žrtve i oštećenika kaznenog djela, nepoduzimanje radnji državnog odvjetnika i nedovršetak istrage u za to propisanim rokovima ne može imati za posljedicu ekskulpiranje počinitelja i na taj način štetiti probicima i svrsi kaznenog postupka, a to je kažnjavanje krivih počinitelja kaznenih djela. Prijedlogom Zakona se, uvođenjem niza sredstava, uvodi mogućnost instancijske kontrole odugovlačenja postupaka i drugih nepravilnosti u radu državnog odvjetnika i suca istrage koje dovode do nedjelotvornosti prethodnog postupka slijedom čega će se osigurati potrebna djelotvornost i spriječiti odugovlačenje prethodnog postupka.

8. Uz članak 332. stavak 2. ZKP/08

Ovim je stavkom sukladno Odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske jasno propisan postupak kada i pod kojim uvjetima državni odvjetnik može nalogom odrediti posebne dokazne radnje. Pri tome je jasno naznačeno u stavku 1. da je pravilo da posebne dokazne radnje određuje sud pisanim nalogom. Tek kao iznimka od ovog pravila, stavkom 2. je propisano kada i pod kojim okolnostima može državni odvjetnik odrediti posebne dokazne radnje, a to je ako postoji opasnost od odgode i ako državni odvjetnik ima razloga vjerovati da na vrijeme neće moći pribaviti nalog suca istrage. U tim slučajevima nalog za posebne dokazne radnje može izdati državni odvjetnik i to na rok od 24 sata, osim za posebne dokazne radnje čije izvršenje zahtijeva ulazak u nečiji dom (koje se uvijek mogu odrediti samo na temelju sudskog naloga). Neosnovan je prigovor i na preširok katalog kaznenih djela za koja je moguće odrediti posebne dokazne radnje. Naime, katalog kaznenih djela je sukladno Odluci Ustavnog suda revidiran i odnosi se doista na najteža kaznena djela, a razmjerno težini kaznenih djela određena je i mogućnost trajanja posebnih dokaznih radnji.

9. Uz članak 411. stavak 3. i 4. ZKP/08

Stavcima 3. i 4. jasno je propisana ograničena dokazna snaga raspravnih zapisnika o iskazima svjedoka i vještaka koji nisu kontradiktorno ispitani. Isti će se moći koristiti tek za predočavanje odstupanja od iskaza i na njima se ne može isključivo ili u odlučujućem dijelu temeljiti

	<p>osuđujuća presuda.</p> <p>J. Grover:</p> <p>Prijedlog da se propiše obveza sudu da prilikom polaganja jamčevine od strane okrivljenika ili treće osobe provjeri da li jamčevina potječe od imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom nije prihvaćen.</p> <p>Naime, odredbama Zakona o kaznenom postupku, Zakona o postupku oduzimanja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom i prekršajem i Kaznenog zakona propisano je da sud imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelom utvrđuje i oduzima presudom. Nasuprot tome, jamstvo je institut kojim se osigurava prisutnost okrivljenika, a jamčevina se može sastojati u polaganju novca, vrijednosnih papira, dragocjenosti i slično. Međutim, valja naglasiti kako je prije i nakon pokretanja kaznenog postupka moguće predložiti primjenu privremenih mjera radi osiguranja oduzimanja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom, pa ukoliko su te mjere primijenjene i primjerice novac privremeno oduzet, neće se niti moći položiti kao jamčevina prilikom odlučivanja o zamjeni istražnog zatvora jamstvom.</p>
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedba javnog savjetovanja nije iziskivala dodatne financijske troškove